

LUCERNA

JAK SI NÉST VLASTNÍ SVĚTLO

Vlastní lucernu nerozsvítíš rozhodnutím, že jsi „hotový". Rozsvítíš ji tím, že přestaneš čekat na svítání a uděláš krok do tmy s tím světlem, co máš.

KROK PRVNÍ — NA JAKÉ SVÍTÁNÍ ČEKÁM

Vyhlížené světlo: Co musí přijít, než se pohnu

1. Napiš, kde teď ve svém životě „čekáš, až se rozední" — kde nejednáš, dokud nebudeš mít jistotu, svolení nebo jasno.
2. U každého dopiš, jaké přesně světlo vyhlížíš: čí souhlas, jakou záruku, jaké „až".
3. Zeptej se čestně: Přijde to světlo někdy? Nebo čekám na jistotu, kterou nikdy nikdo nedostane?
4. Označ to jedno „až", za kterým se nejvíc schováváš před vlastním krokem.

MOJE POZNÁMKY

DATUM

JAK SE DNES MÁM

K ZÁPISU

Kdyby ta jistota, na kterou čekám, nikdy nepřišla — a stejně bych musel jít — kudy bych vykročil?

CESTA POKRAČUJE

Krok 2 **Rozsvítit vlastní lucernu** — Co už mě nese

Krok 3 **Krok do tmy** — Jít, i když nevidíš dál

Krok 4 **Podat světlo dál** — Čím můžu posvítit dalšímu

Tohle byl první ze čtyř kroků. Celou cestu — s dalšími cvičeními, příběhem, symbolem a rozhovorem se stínem — najdeš v e-booku Lucerna na cestyvedomi.cz.